



LOVÉTEI KIÁLTÓ



XII. évfolyam, 8. szám

Ára : 1 lej

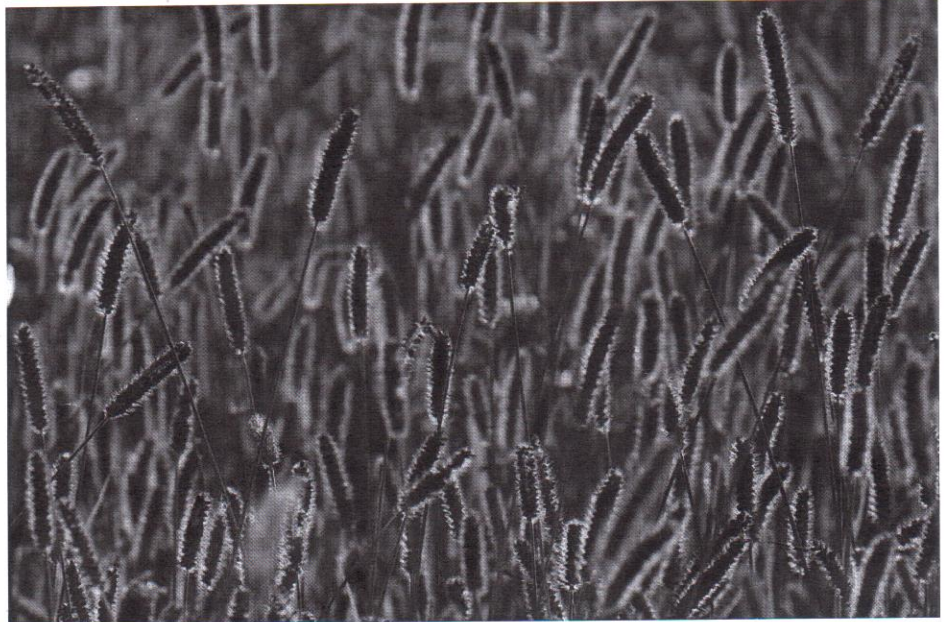
2011. AUGUSZTUS

Szilágyi Domokos: Nyári mondóka

Búzatenger!
Tenger búza!
Aratógép
átalússa.

Cséplőgépből
aransárga
gabona hull
ezer zsákba.

Malomkerék
forog vízben,
lesz már elég
kenyérlisztem.



"Anyánk, siess értünk, könnyörgeni"

"Kied hallá-e, osztán úgy ossza bé a mezei munkát, hogy Kisasszonynapja előtt két nappal nem menyünk a mezőre, hanem készülünk a búcsúra" - gondolom valahogy így hozta a családapa tudtára az édesanya a lovétei templom védőszentjének ünnepét. Születésnap - mennyi titok lengi körül ezt a napot, mennyi sutyurálás előzte meg édesanyánk, édesapánk születésnapját, minden gyermek titokban készült, valami különlegeset akart adni a számára legdrágább szülőknek, és általában végül az ajándék egy csokor mezei virág és egy kis versike volt. A köszöntés nem maradt viszonzatlanul, hiszen megterült az asztal, rajta a szőttes abrosz és hozta az ünnepelt az almás tésztát, mákos-diós kalácsot, de a fűtő szélén melegedett az olaj a pánkónak, csörögjének vagy a vastag palacsintának. Ezen a napon, ha addig kisebb civódások voltak is minden megbocsájtódott, eltörölődtek a sértések és a család tiszta lappal indult tovább.

Azt is észlelhatték a gyermekek, hogy egy napon az évben, szeptember 8-án mindenki még az édesanyák is készültek köszönteni a számukra is legdrágább édesanyát, a Boldogságos Szűz Máriát a mi Égi Édesanyánkat születésnapján. Milyen nagy kegyelem mindenki számára, hogy van egy asszony, akiről nem lehetett hallani, hogy valakit magára hagyott volna, aki segítségét, pártfogását kérte. Nem hiszem, hogy bárki szívéből kitörölte volna a modern világ a gyermekkorában megélt Kisboldogasszony napi búcsú ünnepét. Ünnepi díszbe borult szülőfalunk temploma, virágfüzerek díszítették a templom, a plébánia bejáratát, zöld ágak díszítették a

templomba vezető utakat, amelyeket a szorgos kezek tisztára sepertek tehénhajtás után, majd sorra cserélődött a mosdótálban a víz, mert testileg-lelkileg megtisztulva indultak az ünnepi szentmisére. Megkondultak a harangok, ezen a napon talán még szebben szóltak, mint máskor, hívták a hívő népet, a falu népet, aki csak tudott hazajött és vártuk szívszorongva, vajon melyik Mária éneket kezdi el a kátor úr: Hozzád fohászkodunk, Nagy örömmel énekléssel, Nagyasszonyunk hazánk reménye, Dicsértesék a Jézus, Mária neve, Boldogasszony Szent Szűzanyánk, és az egész templom egy vegyes kórossá alakult, akik teli torokkal, dobogó szívvel, vallásos alázattal köszöntötték a születésnapját ünneplő Égi Édesanyát. Hány és hány torok csuklott el a meghatódottságtól, hány és hány szem borult könnybe és hullott a könny egy idegenbe szakadt gyermekért, aki nem lehet itt, hullott a könny az elhunytakért akik néhány éve még itt ünnepeltek, kéri, könnyörgő tekintetek szegeződtek az oltárképre, ahonnan letekintett egy jóságos arc, jelezve: vigasztalódj gyermekem, mert nem vagy egyedül.

Köszöntsük mi is alázattal a bűn nélkül fogantatott Szent-séges Szűz Máriát és vigyünk neki mi is egy csokor mezei virágot, amely lehet egy őszintén elimádkozott rózsafüzér, azon az olvasón, amelyet a földi életből eltávozott szeretteink hagytak ránk, hadd lássa Kisboldogasszonyunk, nem szakadt meg az imádság láncszeme, mert mi pótoljuk a fűzéből hiányzó szemeket, hiszen édesanyánk megtanított minket is imádkozni, van akinek a példáját kövessük.

Lázár Béla

Az emlékek életre kelnek

Székely népünk létfenntartásához szorosan kapcsolódott a mindennapi nehéz munka, amelyet évről évre verejtékes homlokkal, embert próbáló kitartással el kellett végezni, legyen az mezei munka, favágás, szövés, fonás. Bármennyire furcsán hangzik, őseink a dolgoz hétköznapiakban is megtalálták a munka szépségét, örömet, hiszen egy felelősségteljes kötelességnek tettek eleget Isten és ember előtt: családjuk fenntartása és védelme. Az emlékek végigkísérnek egész életünkön és ezt leggyakrabban akkor vesszük észre, ha néha olyan munkát végzünk, amelyet őseink is végeztek, ilyenkor pillanatok alatt emlékezetünkbe tudjuk idézni milyen is volt régen. Az egyik legnehezebb munka a favágás volt, amely ma már sokkal könnyebben megy, de elmesélhetjük gyermekeinknek, hogy ha harcsafürésszel a lábáról le kellett vágni egy nagy cserefát, főleg meredek oldalon, bizony sokszor egy szűk délelőtt is ráment, amíg valahová ledőlt a fa. Aztán amikor hazakerült a fa az udvarba, mennyit lehetett civakodni, amikor favágó kecskén, csutakba kellett vágni délután, iskola után. Húztuk-vontuk, az alacsonyabb beléhúzta, szorult a fűrész a nyers fában, a huncutabb elvárta, hogy a testvére húzza is, nyomja is, na de végül békességben örültek, hogy két-három napra tudtak fűrészelni tüzelőfát.

Milyen jó volt, amikor sütnivaló fát kellett vágni, mert az hamarabb ment. Aztán örvendünk, ha a gyermekeink az erdei szénacsínáláskor felteszik a kérdést, hogy ez a csűr milyen fából készült, miért vannak a fák tövel-heggyel egymásra rakva, itt elmesélhetjük az ácsok munkáját, először levágták a fákat, aztán faragó kalákát csináltak, megsújtották a fát sújtó kötéllel, ezzel megjelölve a hosszanti egyenességet, majd a palonkácscsal (faragófejszéval) kifaragták a fákat. Szeget ritkán használtak ezelőtt, a gerendákat farkasfogba rakták és ahol rögzíteni kellett, faszeget használtak, amelynek a kézi fűrűvel való fúrása nem

is volt olyan könnyű. Felépült az épület, a fődés külön felhajtás volt, hiszen zsúpfödület tettek rá, amelynek az alapanyagát, a rozst, előző évben megtermelték és óvatosan sarlóval aratták, majd cséphadaróval csépelték, hogy a magas szára ne törjön össze és szalmából sodort kötéllel rögzítették a lécekhez. Kész volt a nagy épület, a pajta lassan megtelt állatokkal, amelyeknek minden évben a szénát elő kellett teremteni és ide elengedhetetlen volt a jó szerszám, amellyel fele erővel dolgozott az ember, de amelyeket nagyjából a nagyapó vagy a családapa saját maga készített. Egy jó kaszanyél, gereblye, favilla, kétágú rendrázó favilla, külön kisebb villák a gyermekeknek (hogy lassan megszeretessék velük a mezei munkát), a kisgyermeknek először fakasza, amellyel tanulgatta a kaszás mozdulatait, kézi vonóval készített szép sima hordórudak, amelyekkel a buglyákat hordták, mind odahaza készültek. A szerszámnyeleket menetközben gondosan kiválasztották s levágták, hogy száradjon és mindig legyen pótlásnak, ha szükséges.

Aztán az édesanyák, nagymamák sem ültek tétlen a téli hónapokban sem, mert szőni, fonni kellett a család részére és itt újra kellett a kellékek: fonókerék, csörlőkerék, tekerőlevél, szövőszék, kendertörő ... és még sok kellék, amellyel elő lehetett állítani a családnak a ruházatot, ágyneműt, szőnyeget és ezeket a szerszámokat is mind általában az édesapák csinálták egy ismerős asztalos segítségével. A mosáshoz elengedhetetlen volt egy jó szapulócseber, egy tözszőlő masina, és egy díszes kifaragott sulyok. De ugyanolyan becses volt egy fakanál, poliszkakeverő fa, lecsináló, laskadeszka, laskaserítő, katófőző keverőfa, dézsa, cseber, kád, szuszék. Ugyancsak elengedhetetlen volt ezelőtt a fakerekű szekér, legyen az félvágás (deszkabölcsője volt), vagy egészvágás (szénahordó nyoszolyával), amely elé befogtak egy pár ökröt vagy tehenet, később egy pár lovat. A szekér nyoszolyája is díszes, faragott volt, nem beszélve a járomról, amely még díszesebb volt.

Tovább lehetne fejtegetni a dolgokat, de talán itt álljunk meg és gondoljunk bele, hogy ennyi emlék, ennyi kézzelfogható dolog, amelynek külön-külön is megvan a története, egy fába vésett édesapai, édesanyai, nagyszülői lélek, és ezeket akarjuk elherdálni, ezek vannak utunkban és eldobjuk magunktól, odaadva az első jöttmentnek, nekünk az teher, ami egy ezeridegennek érték? Van szívünk lemondani egy fabölcsőről, amelyben minket vagy több nemzedéket ringattak, hogyan dobhatok el egy díszes sulykot, amelyet édesapám csinált édesanyámnak, belevésve a nevét, és amellyel anynyi éven át tisztára sulykolták a ruhát a hideg vízben.

folytatás a 4. oldalon



Újabb régészeti kutatások Lövete elpusztult középkori templománál

A Felső-kiáltódombi régi, ma teljes egészében föld alatt levő templomnál 2011 július-augusztusában folytatódott az előző évben elkezdett régészeti ásások.

A tavalyi év eredményei határozták meg egyben az idei kutatások célkitűzéseit és helyszíneit.

Az elsődleges feladat az volt, hogy a tavalyi évben észlelt Árpád-kori alapfalakat nagyobb felületben kutassuk, valamint meghatározzuk a gótikus templom szélességét. Hogy ezt az eredményt elérjük, a tavalyi 5x5-ös szelvényüinktől északra kellett kutassunk egy hasonló méretű felülettel.



Egy másik célkitűzése a kutatásoknak az volt, hogy felszínre hozza a nyugati hajófal mellett található torony alapfalait, valamint meghatározza a gótikus templom pontosabb méreteit, falainak állapotát.

A kutatások a nyugati részen kezdődtek el, ahol a humuszréteg eltávolítását követően rögtön jelentkezték mind a nyugati hajófal - sarkán egy pillérrel megtámasztva-, mind a torony észak-keleti sarkának falai. A templom 1766-os elbontását követő temetkezések több helyen is átvágják a falakat. Középkori temetkezéseket ebben a szelvényben nem sikerült találni. Erre némiképp választ adhat egy észak-dél irányú fal, amely túlfut az északi hajófalon. Ez minden bizonnyal egy korábbi cinteremfal, amelyet a gótikus átépítések során számoltak fel. A korábbi időkben tehát a temetkezések a szelvényüinktől keletre történtek. A gótikus átépítést követően már nem igazán temetkeznek a falak közelében.

Az újkori sírok által szabdaltn nyugati hajófalba másodlagosan beépített köveken kisebb-nagyobb freskókat is találtunk, az egyiken világosan kivehető egy ló patájának a körvonala. Ezek a festett falfelületek a korábbi, a 16. századot megelőző templomfázisból származnak.

Az 1,20-1,30 m széles alapfalú torony kelezéséhez nem sikerült az ásás során közelebb kerülni, annyi bizonyos, hogy 1545-ben már állnia kellett, ugyanis az 1821-es püspöki vizitáció adatai alapján ebben az évben öntetik a templom egyik harangját.

A második szelvényben, amelyet a templom keleti felére nyitottunk, a feltételezéseknek megfelelően előbukkantak az Árpád-kori egyenes záródású szentély keleti falai, amelyet itt is több helyen átvágtak az újkori sírok gödrei. Ennek szélessége alig kisebb, mint a későbbi gótikus szentély, hozzávetőlegesen 6,5 m.

A szelvény dél-keleti sarkában a gótikus oltár falai is felszínre kerültek. Ennek tüzetesebb átvizsgálása után kiderült, hogy az oltárt egy korábbi fal alapozás felhasználásával képezték ki. Ezt a kis falat sehol máshol nem észleltük ez idáig. Külső, keleti oldalán meszelt falfelület jelentkezett, de mivel a gótikus oltár szinte teljesen ráfedett, nagyobb részletet ebből nem tárhattunk fel.



Ez a kis falszakasz, amelynek szélessége, hozzávetőlegesen fele az egyenes záródású szentélynek, minden bizonnyal az Árpád-kori templom egyik korai fázisát jelenti.

Az északi gótikus szentélyfal nem maradt olyan szerencsés állapotban, mint a tavaly feltárt déli társa, ezt számos újkori sír bolygatta. Ezeknek a síroknak a betöltéséből számos freskótöredék, gótikus téglaborda töredékek, ajtó és ablakkeret töredékek kerültek felszínre.

Noha a gótikus templomot megelőző keltező leletet továbbra sem sikerült találni, az újabb Árpád-kori falszakasz némiképp közelebb visz a templomdomb használatának kezdeteihez.

Nyárádi Zsolt, régész
Székelyudvarhely, Haáz Rezső Múzeum

A kezdet ... a cél ... a vég

Kezdetektől fogva célja van az embernek. Először is Istennek volt az első célja, hogy megteremtse ezt a világot, az embereket, állatokat, a természetet, az emberek közötti szeretetet, bologságot. A második célja az volt, hogy mi nekünk, embereknek is legyenek céljaink, hogy Isten örülni tudjon az ő teremtményeinek. Az embereken múlik a világ sorsa, mert ha senkinek sem lenne célja, összeomlana minden. Mindig fel kell fedezni valamit, kipróbálni bizonyos dolgokat. Tervezni, alkotni. Egy típő kisgyermeknek is van már célja. Alig hogy láb-
ra áll, tapogatózva járja át a lakás minden pontját. Ahogy telik az idő, a kisgyermek növekszik. Elér az iskolás élethez. A szülőknek az a céljuk, hogy a gyermekük jó körülmények között tanulhasson és a világban jól tudjon elhelyezkedni. Majd mikor már az iskolát is elvégezte, kezdődik a családalapítás és ő is ugyanazon megy át mint az ő szülei valamikor. A végső célja az embernek az, amikor eljön a halál ideje, a Mennyországba juthasson, ahol találkozhat eltávozott ismerőseivel és végül a jó Istennel.

Mihály Andrea

Az emlékek életre kelnek

folytatás a 2. oldalról

Hogy tehetem a kapun kívül azt a fonókereket, amelyen annyi ruházatnak való kendert és gyapjút fontak félig le-
húzott lámpafénynél, nem fér el az udvarunkban egy kopott favilla, egy gereblye, amelyet nagyapám, édesapám saját kezűleg készített, tűzre dobom azt a szánkát, korcsovát, amelyet az Angyal hozott gyermekkoromban, összetöröm annak az ágynak a faragott fáját, amelyben szüleim neve és esküvőjüknek az évszáma van belevésve, utamban van az a dagasztószték a dagasztótekenyővel, amelyben annyi kenyérnek valót dagasztottak?

Nem tehetjük félre ilyen könnyen a kézzel fogható emlékeinket, hiszen őseinket és saját magunkat tagadjuk le, és ahogy telnek az évek, egyre többet jutnak eszünkbe ezek a régi dolgok, felidézve egy-egy kedves történetet. Át kell mentünk a következő nemzedéknek ezeket az értékeket, legyen az egy tárgy vagy egy emlék, de ez csak akkor sikerül, ha őseink Istenbe vetett hitét is örököljük és gyakoroljuk, ha leakasszuk a falról azt a rózsafüzért, amelyet értünk is többször elmondtak, talán össze van baggatva cérnával vagy vékony dróttal, amelynek a láncszelei kopottak, de csillognak, mert számtalanszor hosszanpörgették a szemeket, kérve a segítséget könnyes szemmel, de bizalommal, a gondviselő Istentől, aki előtt mindenki meghallgatásra talál, ha hozzá folyamodik.

Lázár Béla

Plébániai tábor Domaszéken

„Létra az Ég felé” címmel szerveztek plébániai-
egyházi tábort testvértelepülésünkön, Domaszéken 2011. augusztus 22-25. között, amelyre 10 lövétei fiatalot is meghívtak. Ehez hasonló tábort már a harmadik éve rendeznek Domaszéken kisebb gyermekeknek, fiataloknak, a helyi „Csermely” ifjúsági közösség tagjai és vezetői, de ez idei mégis egy kissé másabb

volt, mint az előző években, hiszen most mi is ott lehetünk, lövéteiek és átérezhettük, megélhettük az összetartozás élményét, erősödhetett hitünk, reményünk és szeretetünk.

A táborba különböző napokon különböző életkorú gyerekek jöttek el, akikkel a „Csermely” ifjúsági közösség tagjai és mi, lövétei fiatalok foglalkoztunk, játszottunk, kézműveskedtünk, lövétei népdalokat tanultunk, népmesét adtunk nekik elő és bibliai jeleneteket is mutatunk be nekik. A zsúfolt program ellenére, miközben velük foglalkoztunk, mi is sok élményt, tapasztalatot szerezhettünk és így sokszorozódott az örömmünk.

Nagyon örülünk, hogy ott lehetünk Domaszéken, nagyon jól éreztük magunkat, s e pár nap alatt több mint 100 gyerekekkel foglalkozhattunk, s talán egy fokkal fennebb kerülhetnek, s mi is fennebb kerülhetünk a „Létrán”, amely a mi Mennyei Atyánkhöz vezet. Köszönjük a meghívásukat, a szíves vendéglátásukat és mindazt a jótéteményt, amellyel elhalmoztak bennünket.

Tódor Lóránd



Lövéteiek Olténiában

Múlt hét végén volt alkalmam elkísérni a táncsoportunkat a Vâlcea megyei Călimănești városba, ahol immár negyvenharmadik alkalommal szervezték meg a Căntecele Oltului (szabadfordításban amolyan "meg-énekünk" Olt) népzenei és néptáncfesztivált. És bár enyhén gunyorosnak hangozhat a zárójelem, ám a véleményem a rendezvényről a lehető legjobb. Elsősorban talán tisztázzuk, hogy miért is kerültünk Olténiába mi magyarok, és mert nekem is ez volt a legelső kérdésem Orbán Ernő táncmester felé, amiután a fellépésre meghívott. A rendezvényen azon megyék néptáncosai, népzeneészei és népdalénekesei vehettek részt, amely megyéken átfolyik az Olt folyó. A neves rendezvényen idén Hargita megyét a lövétei Kákvirág Néptáncgyűttes képviselhette. És hogy ez nem egy kispályás, elnagyolt rendezvény, azt bizonyítja, hogy több mint 500 néptáncos, népdalénekes és muzsikus mutatta, hallatta magát a kétnapos versenyjellegű rendezvényen. A meghívott hét megye képviselői nép-



daléneklés, hangszeres zene, népviseleti bemutató és szépségverseny kategóriákban mérhették össze tudásukat, tehetségüket. Ehhez természetesen összehozták idén is egy rangos, szakavatott zsűrit: egyetemi professzorok, néptánc-, népdalkutatók, egyáltalán a hagyományos kultúrában jártas emberek személyében.

Az esemény hivatalos megnyitóját egy közös felvonulás előzte meg, amely alkalommal a nagyszámú kiskorú táncos jelenléte azt az elhamarkodott vélemény

fogalmaztatta meg velem, hogy a dolog kissé komolytalan. Ezt viszont csak a másnapi úgynevezett gálaműsoron változtattam meg, amikor rájöttem, hogy a sok gyerek közt számos fiatal is megbújt, és akiknek a színpadi teljesítménye megragadó, még akkor is, ha nem éppen kedvencünk a román néptánc, "doina" vagy a harsány csujjogatók.

Bár a rendezvényen való részvételünk felért egy kisebb nemzetáruházzal (augusztus 20 -t írtunk a fellépés napján!), azt hiszem senki nem bánta meg, hogy képviseltük a megyét. Miért is tettük volna, hisz a sok román csapat között nem elnyomtak minket, annál inkább kiemelték, megdicsérték, és bár nem kaptunk oly vastkos tapsot, mint az "acalari bomba" táncosai, mégis sikerként könyvelhetjük el a kétszeri fellépésünket.

Azokban a versenykategóriákban, amelyekben egyáltalán indultunk győzelmek is születtek: így lettünk egyik első helyezettjei a népviseleti bemutatónak (László Kati és Török Imi voltak a modellek), továbbá András Andrea elhozta hangjával a tisztességes második díjat. Annak ellenére, hogy nem mi lettünk az úgynevezett legjobb csapat, mégis kaptunk egy csomó olyan pozitív megerősítést, amely elhitette velem, hogy ugyanez a verseny más helyen talán más eredményt szül... Dicsérték színes zenéi palettánkat, a zenészeinket, a táncosok színpadi jelenlétét, megnyilvánulásait, a táncaink változatosságát, a ruhánk ládafiasságú eredetiségét.

De úgysem tudom megállni, hogy ne keressem a kákán a csomót: vajon miért van az, hogy több mint 500 vendéget tudtak ellátni tisztességesen, két napon át; tömkelegével hordták a trikolor kokárdát; hatalmas virágcsokrokkal kedveskedtek, pénzbeli jutalmat kaptak a győztesek... holott a Nárcisz fesztiválon talán ötvenszer annyi néző van, az Ezer Székelyleány találkozón pedig ugyanennyi fellépőre minimum százszor vagy ezerszer annyian kíváncsiak... lehet, hogy a névvel van a baj...

De belénk is szorult annyi huncutság, hogy megjárja az eszünk, milyen jó lenne elmondani, hogy augusztus 20 -a nekünk mit jelent és elénekelni az Isten áldd meg a magyart! Jó lehetne...

Mag Ottilia



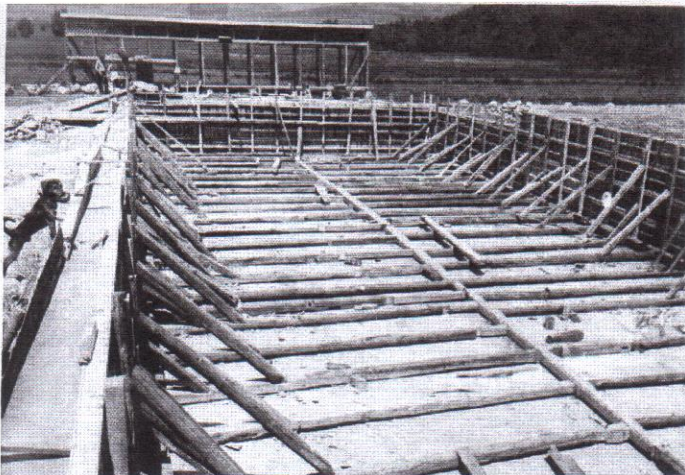
A 2011-es maszkabál jutalomkirándulásának résztvevői a Köröspataki Szalmakalapmúzeumban is jártak.

A Hargita gyöngye

Nyáron, ha kánikula van, az emberek nagy része fürdőzésre vágyik, ezért felkeresi a legközelebb lévő strandot és ott próbálja lehűteni magát. Környékünkön a legismertebb a szentegyházi termálfürdő (mai nevén Szentegyháza Gyöngye), amely jó idő esetében szinte zsúfolásig tele van, ugyanakkor a mostani működtetők télen is használhatóvá tették. Talán sokan emlékeznek még a fürdőhely építésére, hiszen nem is olyan régen történt mindez (35 éve), és talán a szocialista időszak azon ritka vívmányaihoz tartozik, amely a lakosság igényeit igyekezett kielégíteni.

1976. június 27-én vasárnap ünnepélyes keretek között avatták fel a vlahicai strandot a főút mellett (Szentkeresztbányán a vasüzem mellett, a mai kocsolya pályánál létezett már strand). A korbéli hirdások szerint a vlahicaiak 26 Celsius fokos ásványvizet kutattak és tártak fel az öreg Hargita lábánál (1974-75 végzeték a fúrásokat).

A helyiek méltán nevezték "Hargita gyöngyének" az új termálfürdőt, amit Kovács Lajos a városi pártbizottság titkára és néptanácselnöke egy új sportkomplexum első lépésének értékelt.



A közel egymilliósi beruházás két hónapig tartott, és az egyhektáros területével a Vargyas patak jobbpartján helyezkedett el.

A két - 20x10 m-es és 10x5 m-es, 1,2-2,2, illetve 0,65-0,95 m mély - medencét egy 15 l/s vízhozamú termálfvízforrás táplálta. Az összesen 500 köbméter víz akár naponta is cserélhető lehetett volna, de mivel a forrás állandóan táplálta a medencét így elégségesnek ítélték, ha hetente egyszer lecserélik. A hetvenes években a strand területén több faház is épült, így 72 hely állt a nyaralni vágyók rendelkezésére. A fürdő kiegészült 6 zuhanyzóval, 12 öltözővel és egy falatozóval. Az építkezési munkálatokban nagy szerepe volt Németi Lászlónak és Lázár Ferencnek, természetesen a városi néptanács és a vasüzem anyagi hozzájárulásának. Nem szabad megfeledkeznünk viszont a diákok és a település lakóinak a hazafias munkájáról (közmunka) sem, amely nélkül nem épülhetett volna fel a termálfürdő.

Demeter Csanád



Sétáló utca

A IV. Falutalálkozóra elkészült és fel is avatódott a lövetei új utca. Hivatalosan nincs neve, mint utcárszlet emlegetik. De lám a lövetei találékonyság, mint minden másnak, ennek az új utcának is hamar megtalálta a nevét, mégpedig Sétáló utca lett a neve. Hiszen városban is, ahol kockakövezett az utca és járművekkel tilos behajtani, így szokták hívni. Tehát van egy Sétáló utcánk, ami nagyon szépre sikeredett hála a közös munkáknak, amely a tervezéstől a kivitelezésig tartott. Közel 2-3 hónapot tartottak a munkálatok a Tájház körül, előbb a kőfalat, majd az utcát készítették el a munkások.

A Tájház csendjét munkagépek zaja, kalapácsok ütemes kopogása váltotta fel erre a pár hónapra. Most ismét csend, rend, nyugalom van. De mi, akik láttuk a kőművesek munkáját nap mint nap, nem hagyhatom szó nélkül és meg kell köszönjem nekik azt a sok fáradságot nem ismerő munkát, ahogy végezték, hogy határidőre a Falutalálkozóra minden szép legyen. Adja az Isten, hogy még sok szép dolgot alkothassanak! Munkájuk eredményét aki még nem látta, kérem sétáljanak ki a Sétáló utcán és megtekinthetik a szellemi kultúránk köré vont külső építési formákat is.

Fazakas Ágnes



Kirulysarka

Reggel nyolckor indultunk és 10-11 felé értünk a helyszínre. Miután megérkeztünk, elmentünk Nádassékba borvizet tölteni. A patakvíz nagyon hideg volt, de ennek ellenére mi mégis fürödtünk benne. Az iskola felé menet elkapott az eső. Az ebéd első nap pityókakórány volt. Ebéd után és ebéd előtt is fürödtünk az iskola mellett a Varga-gátban. Első este gyújtottunk egy hatalmas tábortüzet. Sütöttünk szalonnát és ettünk margarinos kenyeret. Rájöttünk, hogy ha a botok végét betesszük a tűzbe és egy perc után kivesszük, akkor a sötétben világít és lehet vele vonalakat húzni. Este a lányokkal elterveztük, hogy éjjel befogasztázzuk a fiúkat. Este fent maradtunk és gondoltuk, hogy addig fennmaradunk, míg a legények elaludnak, de nem sikerült, mert mindenki elaludt. Hajnalban felkeltem, de csak két lány jött végrehajtani az akciót, de azt se rendesen, mert az egyik fiú felkelt.

Reggel mikor mi felkeltünk, a fiúk már fent voltak. Megharagudtak ránk, mert be akartuk fogpasztázni őket. Vissza akartak fogpasztázni és ők is bekentek velem. Aztán ettünk, csomagoltunk és indultunk haza.

Mindenkinek nagyon jól telt!

András Noémi, IV.A osztály



Augusztusi lapszámunkban azok a beszámolók kaptak helyet, amelyeket a gyerekek különböző nyári elfoglaltságaikról írtak.

Úszótábor

Nagyon szeretem az úszótábort. A tanár bácsi mindig tudja a dolgát. Én már harmadéves vagyok, és tudom a mellúszást, gyorsúszást és hátúszást.

Első évben csak ketten voltunk az osztályból, másodsor az osztály nagy része ott volt, az idő nem sokszor kedvezett, de mi akkor is jól éreztük magunkat. Idén is nagyjából mindenki ott volt, így a szórakozás a vízben is felhőtlen volt.

Remélem jövőre is elmegyünk!!!

Mihály Bernadett, IV. A osztály



Kirándulás Kirulysarkán

Elmentünk az osztállyal kirándulni Kirulysarkára traktorral. Ott is aludtunk. Sokat játszottunk. Este tábortüzet gyújtottunk, szalonnát is süttünk. Volt párnacsata, focizás, kártyázás.

Nagyon jól telt, remélem jövőben is elmegyünk.

Balázs Viktória I. osztály

A Nap és Hold

Hahó, hahó itt vagyok,
Fent az égen ragyogok.
Keleten felkelek,
Nyugaton lemegyek.
Hold barátom éjjel
Mindig nagyon éber.
Figyeli a hangokat,
Hogy a gyerekek aludjanak.

András Zsolt II. A

Régi arcok sárgult fényképeken



Lövetei leányok a régi piactéren.. A képet ifj. Lázár Imre bocsátotta rendelkezésünkre

Régi korok anekdotái

Két oláhfalvi atyafi felment Budapestre. Ámbolyogtak a nagy városban ide s tova. Egyszer csak az egyik észrevette a "Manikűr, pedikűr" feliratot egyik bejárat felett.

- Vajon mi a csudát árulhatnak? - tanakodtak az atyafiak.

- Menj be, Istán, s nézd meg! - mondta az egyik.

No, be es ment az oláhfalvi embör s megkérdezte, mit árulnak.

- Itt semmit, de vannak-e nagy körmei a lábán bácsi? - kérdezte egyik aszszonyság.

- Van lelkem, van, akkora, hogy a feleségöm alig tud-

Anyakönyvi hírek - 2011. július

- Születések száma: 2

SZIKSZAI MÁTÉ, született 2011. június 28-án, a Szikszai Imre és Szikszai Margit, Lövete, 460 szám alatt lakó szülők gyermeke,

BALÁZS BÁLINT, született 2011. július 28-án, a Balázs Zoltán és György Emilia, Lövete, 1025 szám alatt lakó szülők gyermeke.

- Házasság kötések száma 3:

ÉGEI FERENC és **GYÖRGY HAJNAL MIHÁLY ÁRPÁD** és **MÁRTON EMILIA ANDRÁS LEHEL** és **LADÓ ENIKŐ**

- Őszinte részvétünket fejezzük ki a júliusban elhunyt személy hozzátartozóinak:

ANDRÁS DÉNESNÉ, született **ANDRÁS ANNA** - Lövete, 581 szám, született 1938-ban

ORBÁN PÉTER, Lövete, 1046 szám, született 1925-ben

BÁLINT LAJOSNÉ, született **MOLNÁR MAGDOLNA**- Lövete, 192 szám, született 1933-ban

MÁRTON GÁSPÁRNÉ, született **MIHÁLY TERÉZ** - Lövete, 1094 szám, született 1953-ban

GYÖRGY ALBERT, Lövete, 199 szám, született 1932-ben

SZIKSZAI JÓZSEF, Lövete, 1451 szám, született 1943-ban

ja levágni - s azzal lehúzta a csizmát. Erre a pedikűrös fehérnép majdnem elájult: - Jaj, bácsi, a maga láb olyan bűdös, hogy annak nincs párja!

- Há má hogyané vóna! - vágta rá az oláhfalusi bácsi, s lerántotta a másik csizmáját es.

Focihír

Megkezdődött az Udvarhely körzeti labdarúgó bajnokság őszi idénye. Lövete csapata az "A" értékcsoportban a Farcádi SE, Szentegyházi Total, Fiatfalvi SE, Farkaslaki SE, Betfalvi Nagyküküllő, Székelyudvarhelyi Sporting, Szentábrahám Andycom, Zetelaki Fenyő, Homoródszentmártoni Reménység, Korondi SE, Szentléleki Nyikó, Nagyalambfalvi Aradita valamint a Malomfalvi Ifjúság csapataival küzd meg. Az első mérkőzés eredménye: Lövete SE - Szentábrahám 1-5.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János,

tördelés és szerkesztés: Mag István

titkár: András Kinga, korrektúra: Mag Ottilia

Munkatársak: András Tamás, András Zsolt,

Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán,

Molnár Juliánna, Pál Erzsébet,

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Select Metleplast kft., Lövetei Római

Katolikus Plebánia

A szerkesztőség elérhetősége:

Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,

e-mail: loveteikialto@freemail.hu

Hogyan viselkedjünk tűz esetén

A természeti katasztrófákra, a tűzesetekre nem lehet eléggé felkészülni, úgyis váratlanul ér. Az ilyenkor szokásos zűrzavar, fejetlenség megelőzése érdekében fontos ismerni, hogy miként is kell, kelleni ilyen esetekben viselkedni. Az első és legfontosabb szabály az, hogy a legértékesebb az ember élete. Tehát legelőször mindenki a saját életét kell mentse!

- Nyugodtan kell viselkedni (amennyire lehet) és betartani az ilyen esetekre vonatkozó szabályokat és előírásokat.
- Ha égő helyiségből akarunk embereket kimenteni, akkor vizes takarót terítsünk a fejünkre, magunkra.
- Óvatosan nyissuk ki az ajtókat, ablakokat, mert a beáramló levegő fokozza az égést, kicsapnak a lángnyelvek.
- Azokban a helyiségekben, ahol sűrű füst van, lehasalva, kúszva kell közlekedni.
- Kiáltani kell a bennrekedtek után (a gyerekek általában az ágy alá, a szekrénybe bújnak el), meg kell találni és megmenteni őket.
- Ha meggyullad a ruházat, akkor nem szaladni kell, hanem lefeküdni a földre és forgolódni (hempe-regni). Azokra az emberekre, akiknek meggyulladt a ruhája, pokrócot kell rádobni (ha van vizes lepedő, akkor azt is lehet ilyenkor).
- A tűz eloltására használjunk poroltókészüléket, vizet, homokot, földet...
- Ha függőleges felület ég, akkor a vizet fentről lefelé kell önteni.
- Gyúlékony anyagok, folyadékok, üzemanyagok égése esetén használjunk homokot, földet.
- Az égő villamossági eszközök oltását csak azután szabad elkezdni, miután megszakítottuk a villanyáramot.
- Az égő épülettől abban az irányba kell menekülni, ahonnan fúj a szél.
- A foszfor tartalmú vegyületek oltását elkülönítéssel és földdel, homokkal, agyaggal letakarva lehet elvégezni.
- Az égési sebekre száraz, tiszta kötést javasolt elhelyezni, majd jelentkezzenek az orvosi ügyeleten a további ápolás érdekében.
- Tűz esetén értesítse a helyi tűzoltókat, a lakosságot - a harang vagy a sziréna segítségével- vagy az 112 sürgősségi hívószámon.

Györgylőrincz Ernő

Szeptember 8-án Kisboldogasszony ünnepén, templomunk védőszentjének napján az ünnepi búcsús szentmise déli 12⁰⁰ órakor kezdődik.

Az 1992-ben születettek Szüretibálja szeptember 11-én este 8⁰⁰ órától kezdődik. A csöszök felvonulása du. 13⁰⁰ órától várható.

KÖZBIRTOKOSSÁGI HIRDETÉSEK

*

A VEZETŐSÉG FELHÍVJA A TAGSÁG FIGYELEMÉT, HOGY 2011. AUGUSZTUS 2-ÁN, KEDDEN KEZDŐDIK A FAOSZTALÉK KIOSZTÁSA.

A MEGSZOKOTT FAHOZÓ NAPOKON, AZAZ KEDDEN - TŰZIFA -, VALAMINT PÉNTEKI NAPOKON (AUGUSZTUS 5-TŐL) KERÜL SOR A FENYŐFA SZÁLLÍTÁSÁRA OKTÓBER VÉGÉIG.

AZ OSZTALÉKIGAZOLÁSOK ÁTVÉTELÉRE AZ EDDIGI ÉVEKHEZ HASONLÓAN MUNKANAPOKON A DÉLELŐTTI ÓRÁKBAN, VAGY HÉTFŐN ÉS CSÜTÖRTÖKÖN ESTE 18-20 ÓRA KÖZÖTT VAN LEHETŐSÉG A KÖZBIRTOKOSSÁG IRODÁJÁBAN.

A TŰZIFA KITERMELÉSI KÖLTSÉGE 52 LEJ/m³
A FENYŐFA KITERMELÉSI KÖLTSÉGE 43 LEJ/m³

KÉRJÜK A TAGSÁGOT, HOGY AZ IGAZOLÁSOK ÁTVÉTELÉRE HOZZÁK MAGUKKAL A TAGSÁGKÖNYVET ÉS AZ EREDETI SZEMÉLYI IGAZOLVÁNYT.

AZOK A TAGOK, AKIK NEM VESZIK KI A FAOSZTALÉKOT, DECEMBERTŐL PÉNZBEN KAPJÁK MEG A 2011-ES RÉSZESEDESÜKET.

*

- A Lövete Közirtokosság rendkívüli közgyűlést tart 2011. szeptember 12-én, hétfőn, de. 10 órai kezdettel a helyi Népházban, melyre a vezetőség tisztelettel várja a közirtokosság minden tagját a sikeresség érdekében.

Napirendi pontok:

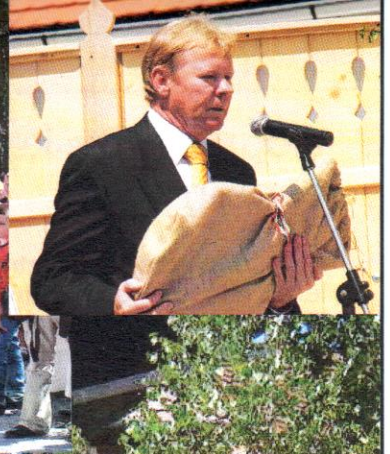
- Ladóhát kft. ügyvezetőjének kinevezése
- Alapszabály módosítás
- Különfélék

Amennyiben a közgyűlés nem lesz határozatképes, úgy 2011. szeptember 18-án (vasárnap) 12 órakor folytatódik ugyanott. Megkérjük a tagságot, hogy hozzák magukkal a tagsági könyvüket!

A vezetőség

Eladó nagyon jó állapotban lévő nagykerékű babakocsi.

Telefon: 0266-220625



IV. Lövétei Falutalálkozó

